

SEZÓNA

03

2025/26

DIVADELNÍ PLES KOMEDIE
IGLÚ V REŽII JOSEFA DOLEŽALA
VÝSLEDKY GRAND FESTIVALU KOMEDIE '26





NA PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ ABONENTNÍ SKUPINOU (NAPŘ. A, B, C) ROVNĚŽ NABÍZÍME VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJÍ! VSTUPENKY NA NEOZNAČENÁ PŘEDSTAVENÍ JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI.

→ HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY SCÉNIKOVÉ ČTENÍ GRAND FESTIVAL KOMEDIE

BŘEZEN

MĚSTSKÉ DIVADLO

NEDĚLE	1.	19.00	C. Greep / ÚHLAVNÍ PŘÁTELÉ	
			Svěží komedie o tom, jak snadné je narušit dlouholeté přátelství. Co způsobí neopatrné zacházení s mobilem při cestě autem na návštěvu nejlepších přátel... Hrají T. Kostková, N. Boudová, K. Zima a B. Kotiš. Režie J. Seydler. Komorní divadlo Kalich, Praha	
PONDĚLÍ	2.	10.00	K. Plešková / VZPOMÍNKY NA T.	ŠK
			Příběhy tří hrdinů inspirované životy a vzpomínkami reálných lidí, kteří přežili Terezín. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK	
		19.00	F. Zeller / JEN PRAVDU, DRAHÝ	
			Charitativní večer pardubického Lions Clubu ve prospěch TyfloCentra Pardubice a Křižovatka handicap centra. Komedie o nevěře, ve které se lže jako o závod. Hrají D. Morávková, J. Čenský a další. Režie A. Procházka. Agentura Harlekýn, Praha	
ÚTERÝ	3.	10.30	DO NEBES! KONEC 13.00	ŠK
		19.00	CIZINEC KONEC 20.25 →	K
STŘEDA	4.	18.00	S ČERTY NEJSOU ŽERTY KONEC 20.00	X

ČTVRTEK	5.	19.00	FREDERICK		C
PÁTEK	6.	19.00	FREDERICK		E
SOBOTA	7.	18.00	ATOMOVÁ KOČIČKA	KONEC 20.00	G
NEDĚLE	8.	15.00	I. Peřinová / KOLÍBÁ SE VELRYBA		P _N
Pohádka o dvou pirátech Žvandovi a Plandovi, které spolkla velryba, v níž najdeme množství fantazie a loutkářských i hereckých akcí. Režie M. Sopuch. Divadlo Radost, Brno					
PONDĚLÍ	9.	8:30	KOLÍBÁ SE VELRYBA		ŠK
		10.30	KOLÍBÁ SE VELRYBA		ŠK
		17.00	KOLÍBÁ SE VELRYBA		P _P
STŘEDA	11.	17.00	FREDERICK		L
ČTVRTEK	12.	10.00	MARYŠA	KONEC 12.00	ŠK
SOBOTA	14.	19.00	DIVADELNÍ PLES KOMEDIE	🔗 str. 7	
Slavnostní bál VČD s vyhlášením nejoblíbenějších herců roku 2025.					
ÚTERÝ	17.	10.00	VÁŇA	KONEC 12.15	ŠK
		19.00	VÁŇA	KONEC 21.15	F
STŘEDA	18.	18.00	CIZINEC	KONEC 19.25 ➡	N
ČTVRTEK	19.	19.00	NÁHRADA ZA 29.12. MLADÝ FRANKENSTEIN	KONEC 21.40	
SOBOTA	21.	18.00	MLADÝ FRANKENSTEIN	KONEC 20.40	T
NEDĚLE	22.	17.00	MLADÝ FRANKENSTEIN	KONEC 19.40	
PONDĚLÍ	23.	19.00	Y. Reza / OBRAZ	EPILOG 	
Populární komedie o křehkosti přátelství tří mužů středního věku a jednom bílém obraze s bílými pruhy na bílém pozadí... Hrají K. Halbich, D. Novotný a M. Dlouhý. Režie V. Nejedlý. Divadlo Na Fidlovačce, Praha					
ÚTERÝ	24.	19.00	N. Foster / SEX NA VLNÁCH		A
Komedie o tom, že ztratit se dá stejně dobře ve velkém městě jako v mezilidských vztazích. Hrají K. Frydecká, P. Prokeš a další. Režie P. Mikeska. Městské divadlo Mladá Boleslav					
STŘEDA	25.	10.00	PROTOKOL	KONEC 11.30 ➡	D
		19.00	CHYŤTE CHAPLINA!	KONEC 21.50	R
PÁTEK	27.	18.00	MLADÝ FRANKENSTEIN	KONEC 21.40	ZADÁNO
SOBOTA	28.	19.00	DO NEBES!	KONEC 21.30	
NEDĚLE	29.	19.00	P. Jurda a kolektiv / DÍVENKA NA TRAMPOLÍNĚ		Q
Komorní hra inspirovaná nelehkým životem dvou výjimečných romanopisců a překladatelů Z. Salivarové a J. Škvoreckého. Hrají B. Pavlíková, L. Veselý a další. Režie M. Františák. Švandovo divadlo na Smíchově, Praha					
ÚTERÝ	31.	18.00	ATOMOVÁ KOČIČKA	KONEC 20.00	V

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

NEDĚLE	1.	19.00	JEN SI TAK ZAHAPKAT...	 str. 21	
			Vzpomínka na úžasné písně P. Hapky. Další hudební pořad v podání herců VČD navazující na předešlou Vzpomínku na H. Hegerovou a Šlitroviny.		
ÚTERÝ	3.	19.00	VOLÁNÍ RODU	KONEC 20.00	→ M₂
ČTVRTEK	5.	20.00	LIBOR MACHÁČEK: „Pořádná práce“		
			Stand-up úspěšného komika a scenáristy.		
ÚTERÝ	17.	10.00	BANG	KONEC 11.40	→ ŠK
		19.00	BANG	KONEC 20.40	→ B₁
STŘEDA	18.	19.00	VOLÁNÍ RODU	KONEC 20.00	→ M₃
PONDĚLÍ	23.	19.00	Y. Lazarov / IGLÚ	PREMIÉRA   str. 8–9	
			Scénické čtení poetické hry o svérázné lásce, fantazii, touze a útěku z reality. Hrají E. Lásková a J. Augustin j. h. Režie J. Doležal. Cyklus INprojekty		
ČTVRTEK	26.	10.00	IGLÚ		ŠK
		19.00	Rendezvous s GOOD SEASON		
			Hudební večer, který vás zavede do kouzelného světa francouzských písní v podání pardubické kapely Good Season.		
NEDĚLE	29.	15.00	C. Collodi – K. Plešková / PINOCCHIOVA DOBRODRUŽSTVÍ		
			Nová adaptace známé pohádky o dřevěném panáčkovi. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK		
ÚTERÝ	31.	19.00	JARDA KRUŠINA alias STÁRNOUCÍ FOTR		
			Nová stand up show „Půl sta je půl sta“.		

VČD NA ZÁJEZDECH

ÚTERÝ	10.	19.00	CHYŤTE CHAPLINA!	CHRUDEM (DIVADLO K. PIPPICHA)	CH
PÁTEK	20.	19.00	ATOMOVÁ KOČIČKA	HRADEC KRÁLOVÉ (SÁL FILHARMONIE)	HK
ÚTERÝ	24.	19.00	TANEC V RODNÉM DOMĚ	MLADÁ BOLESLAV	
ČTVRTEK	26.	19.00	ATOMOVÁ KOČIČKA	KOLÍN	

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

T. Dianiška / ATOMOVÁ KOČIČKA

Bláznivá sci-fi komedie o jednom nečekaném výletu do minulosti. Příběh tří studentů aplikované fyziky, kteří zažijí něco, co ještě nikdo nezažil. V hlavních rolích K. Šafránková, P. Borovec a J. Láska. Režie R. Bellan.

E. Říhová / VOLÁNÍ RODU

Autorská inscenace o velkých zvířatech, jež nám vládou. Stylizovaný pohled na osobnost nejmenovaného diktátora, který umírá a jeho tělesná a duševní schránka se začínají rozdělovat... Hrají L. Mecerodová, K. Šafránková, J. Hába, J. Láska a Š. Pospíšil. Režie E. Říhová.

M. Brooks – T. Meehan str. 11, 17–19
MLADÝ FRANKENSTEIN

Cena diváků a odborné poroty Grand festivalu komedie 2026 a J. Pejchal s oceněním za nejlepší mužský herecký výkon festivalu! Bláznivě komediální muzikál. Kvůli dědickému řízení přijíždí do Transylvánie vnuk vědce Victora von Frankensteina. Přestože se mladý Frankenstein od bláznivých pokusů svého děda celý život distancuje, geny se nakonec nezaprou... Hrají J. Pejchal, M. Sikorová, L. Špíner a další. Režie P. Gazdík.

A. Camus – D. Šiktanc / **CIZINEC**

Autorská inscenace na motivy jednoho z nejvýznamnějších literárních děl 20. století. Kafkovsky absurdní a beznadějný příběh „cizince“ Meursaulta, odsouzeného k trestu smrti, jako působivá oslava člověka, který odmítá lhat sobě i okolí. V hlavní roli P. Borovec. Režie D. Šiktanc.

M. von Mayenburg / **BANG**

Černá komedie o malém tyranovi. Ralf Bang je bílý heterosexuální muž, který má pocit, že je pánem tvorstva. Co na tom, že je mu teprve pět let! Jeho vzestup je nevyhnutelný, je připraven porazit všechny, kteří se mu postaví do cesty... Hrají J. Hába, V. Malá, Š. Pospíšil, R. Žák a další. Režie G. Gabašová.

H. Lewis – J. Sayer – H. Shields
VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ

Cena diváků a studentské poroty GRAND Festivalu smíchu 2020! Parodická crazy komedie o jedné ne-tradiční loupeži, v níž nechybí ani pořádná love story. Hrají L. Špíner, V. Malá, P. Dohnal, Z. Kalina j. h. a další. Režie R. Bellan.

É.-E. Schmitt / **FREDERICK**

Romantická, komediálně-dramatická óda na divadlo a herectví, inspirovaná životem Frédérica Lemaitrea (1800–1876), francouzské divadelní hvězdy období romantismu, extravagantního bohéma, svůdníka i revolucionáře. Hra o něm vzbuzuje obdiv, smích i dojetí a je počtou divadelním múzám. V titulní roli L. Špíner. Režie R. Lipus.

A. P. Čechov – K. Jandáčková / **VÁŇA**

Nová adaptace světové klasiky o lásce, nenaplněných touhách a dvou výstřelech, které minou cíl. Hrají P. Borovec, K. Šafránková, M. Sikorová, J. Láška, M. Mejzlík a další. Režie K. Jandáčková.

T. Letts / **PROTOKOL**

Nelítostná komedie o praktikách místní samosprávy městečka s hrdinnou historií, zkoumající dvojí pohled na historii, respektive manipulaci s ní. Hrají J. Pejchal, M. Mejzlík, P. Janečková a další. Režie M. Tyc.

A. A. Ólafsdóttir
TANEC V RODNÉM DOMĚ

První české uvedení současné komedie o překvapivém průběhu jedné rodinné večere. Hrají J. Janoušková, M. Sikorová, V. Malá, J. Láška a P. Borovec. Režie P. Novotný.

O. Brousek – R. Balaš / **DO NEBES!**

Zbrusu nový muzikál o prvním českém letci, který se narodil v Pardubicích a doletěl z nich až do Velké Chuchle. 13. srpna 1891 se nad Pardubicemi vznášel balón Victor Hugo, který přiletěl z Prahy, a osmiletému Janu Kašparovi vnuke touhu létat... Hrají Š. Pospíšil, P. Janečková, J. Musil j. h., J. Pejchal, L. Špíner a další. Režie R. Balaš.

P. Pörtner / **BLÁZNIVÉ NŮŽKY**

Komedie roku 2007 a L. Špíner s oceněním za nejlepší mužský herecký výkon GRAND Festivalu smíchu 2008! Aktualizovaná verze kriminální komedie z kadeřnického salónu. Zažili jste někdy v divadle, že by diváci mohli ovlivňovat děj hry? Ne? Tak to právě zažijete... Hrají P. Janečková, D. Novotná, P. Dohnal, A. Postler, L. Špíner a M. Němec j. h. Režie P. Novotný.

A. a V. Mrštíkové – K. Jandáčková
MARYŠA

Vrcholné drama českého realismu o tom, proč si dát raději čaj. Příběh násilím provdané vesnické děvčice, který klade zcela současné otázky – Co všechno si lze koupit, nebo prodat? Jaká je cena lidského života? V titulní roli E. Jechová a M. Sikorová. Režie K. Jandáčková.

Z. Dušek / **CHYŤTE CHAPLINA!**

Autorská inscenace o geniálních herci a všestranném tvůrci. Buřinka, knírek, hůlčička. To je jeden Chaplín, který přinášel spoustu legrace. Ale pak je tu ten druhý, kterého moc neznáme. Bez buřinky, v padnoucím obleku, s plachým úsměvem... V hlavních rolích J. Hába, L. Špíner, M. Mejzlík a Z. Rumpík. Režie Z. Dušek.

R. Bellan / **NORMÁLNÍ DEBIL 1**

Deník pubertáka aneb Mé dětství v socialismu. Nedílnou součástí originální retrokomedie plné nadsázky i nostalgie je dobová „pop music“, vysílání Československé televize a odborný pohled na psychický vulkanismus. Hrají J. Pejchal, J. Janoušková, E. Lásková a P. Borovec. Režie R. Bellan.

P. Abraham – M. Mejzlíkova str. 20
S ČERTY NEJSOU ŽERTY

Čertovská komedie o mladém mlynáři Petrovi, kterému pomůže samo peklo. Hrají Š. Pospíšil, J. Hába, P. Janečková, L. Špíner, J. Láška nebo J. Pejchal a další. Režie P. Novotný.



M. MEJZLÍK A V. MALÁ, CHYŤTE CHAPLINA!, FOTO P. BORECKÝ

PŘIPRAVUJEME NA DUBEN

MĚSTSKÉ DIVADLO

STŘEDA	8.	19.00	VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ		
SOBOTA	11.	19.00	P. Abraham – M. Mejzlíková HOTEL MODRÁ HVĚZDA	1. PREMIÉRA	P1
			Komedie podle slavného filmu. Hrají K. Šafránková, J. Láska a další. Režie P. Novotný.		
NEDĚLE	12.	19.00	HOTEL MODRÁ HVĚZDA	2. PREMIÉRA	P2
ÚTERÝ	14.	19.00	BRATŘI EBENOVÉ		
			Koncert kapely tři bratři Ebenových (Marek, Kryštof, David). 100PROmotion, Praha		
PÁTEK	24.	19.00	CHYŤTE CHAPLINA!		
SOBOTA	25.	19.00	ATOMOVÁ KOČIČKA		

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

PÁTEK	17.	19.00	NORMÁLNÍ DEBIL 1		
PONDĚLÍ	27.	19.00	R. Bradbury / 451 STUPŇŮ FAHRENHEITA	PREMIÉRA	
			Scénické čtení z geniálního vizionářského románu. Účinkují M. Sikorová, K. Šafránková, J. Augustin j. h. a R. Žák. Režie J. Liška.		
ČTVRTEK	30.	19.00	BLÁZNIVÉ NŮŽKY		

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

VÝJIMEČNÝ BÁL V ZÁŘI DIVADELNÍCH REFLEKTORŮ

Divadelní bál Východočeského divadla – letos s názvem DIVADELNÍ PLES KOMEDIE – slibuje večer, který se jen tak neopakuje. Jedinečná proměna divadelního domu vytvoří atmosféru skutečného „plesu v opeře“ – tančit se bude přímo na jevišti, slavnostně prostřený prostor hlediště nabídne komfort stolové úpravy a foyer i divadelní chodby se stanou přirozenou součástí večerního dění. Když jsme se před třinácti lety rozhodli pro takto zásadní přestavbu historické budovy divadla, náročnou na čas i prostředky, netušili jsme, jak obrovský dosah to bude mít. Od té doby se v Městském divadle konalo mnoho úspěšných plesů a bálů a návštěvníci pokaždé ocenili výjimečné a luxusní prostředí. A pokaždé to ještě podtrhnul pestrý program plný překvapení, hudby a divadelní elegance.

V pátek **14. března** se divadlo opět promění v nablýskaný plesový sál. O taneční rytmy se postará kapela **UŠÍ music band**, která roztančí hosty až do pozdních nočních hodin. Na hodinu je vystřídá hudební seskupení mladých lidí **7Hz**, které se poprvé představilo loni a sklídilo velký úspěch. Jedinečné prostředí podtrhne bohatý program, jehož průvodci budou herci VČD. Právě oni se ujmou moderování – v první části budou pomyslnými hostiteli **Karolína Šafránková a Štěpán Pospíšil**, později večer je vystřídají **Martina Sikorová a Jiří Hábou**. Herci už tradičně představí nejkrásnější divadelní kostýmy a v průběhu večera se zapojí i hudebně – společně s kapelou UŠÍ music band rozezná divadlo zpěvem i energií. A nesmíme zapomenout na **vyhlášení nejoblíbenější herečky a herce VČD roku 2025**. Návštěvníci divadla celoročně odměňují členy našeho souboru nejen potleskem, ale i hlasováním o popularitě – hlasovat lze až do 11. března online na www.vcd.cz, případně osobně ve foyer.

Letošní divadelní bál nabídne bohatý taneční program. Návštěvníci se mohou těšit na sérii tanečních ukázek v podání výjimečných osobností i souborů.

Kateřina Bartuněk Hrstková, královna StarDance (vítězka loňské série spolu s Oskarem Hesem), společně se svým manželem **Lukášem Bartuňkem** představí tematické scénické tance jako stvořené pro divadelní prostor. O dynamiku a energii se postará také pardubické **Pohybové Studio Hroch**, taneční skupina s velkou rozmanitostí tanečních stylů pro děti, která se v současné době pyšní titulem Taneční skupina roku 2025. Jejich choreografie Flower Power se stala absolutním vítězem dětské kategorie v televizním finále v O2 universu.

↓ PLESOVÁ ÚPRAVA HLEDIŠTĚ A JEVIŠTĚ JAKO TANEČNÍ SÁL, FOTO M. KLÍMA



A právě tuto barevnou a dynamickou show uvidí návštěvníci našeho bálu. A nebudou chybět ani latinskoamerické tance v podání **Jitky Boháčové a Jiřího Bělohávk**a, kteří jistě roztančí jeviště i publikum. Tanec se tak stane jedním z hlavních jazyků večera – živým, elegantním a strhujícím.

Na našich bálech pravidelně účinkuje nejmladší profesionální kouzelník v České republice **David Kopecký**. I tentokrát si pro plesající publikum připravil velmi zajímavý program, který vždy korunuje svým vtipem a humorem.

Samozřejmostí bude **bohatá tombola** a nebude chybět **lahev vína pro dvě osoby**. Divadelní bál ve VČD není jen ples – je to jedinečný zážitek, kde se setkává noblesa, divadelní kouzlo a živé setkání s herci.

Doufáme, že i tentokrát se u nás v divadle bude každý cítit skvěle a zažije nezapomenutelné chvíle. Budeme se těšit na vaši návštěvu!

JaU



IGLŮ JE PRO MĚ PROSTOR ÚNIKU, ŘÍKÁ REŽISÉR JOSEF DOLEŽAL

V pondělí 23. března uvedeme na Malé scéně ve dvoře další scénické čtení z cyklu INprojekty. Po listopadové komedii *Influencerky* jsme tentokrát zvolili poetickou hru *IGLŮ* – hru o svérázně lásce, fantazii a touze po úniku z reality. Text o dvou mladých lidech napsal izraelský dramatik, režisér a herec Yehezkel Lazarov. Mám velkou radost, že se tohoto scénického čtení ujal režisér JOSEF DOLEŽAL, který absolvoval nejprve herectví na Janáčkově konzervatoři v Ostravě, posléze vystudoval činoherní režii na Divadelní akademii múzických umění v Praze. Josef má za sebou již řadu režijních úspěchů – na jeho repertoáru jsou mimo jiné komedie, absurdní groteska, adaptace románu, autorská inscenace, scénická čtení i opera.

Povídali jsme si nejen o jeho pohledu na hru *Iglů*, ale také o zkoušenosti s režirováním velkolepé opery i o tom, jaké je to zkoušet několik projektů najednou. Jestli máte chvíli, začtete se do rozhovoru a blíže se seznámte s hrou i režisérem, o kterém ještě hodně uslyšíme.

Jaké byly tvoje první asociace, když sis hru *Iglů* přečetl?

Byl jsem zmatený, na kterou stranu možného výkladu a interpretace se přiklonit. Hra ve mně vyvolala mnoho otázek a neza nechala příliš stop, které by vedly k odpovědím.

Jaké je pro tebe její hlavní téma?

Dospívání a hledání sebe sama ve zrychleném a tékavém světě.

Iglů je o mladých lidech, myslíš si, že zaujme i „starší“ diváky?

Jsem o tom přesvědčen, skrze motiv dětství se hra navrací k nám všem.

Příběh se odehrává v Izraeli, jsou podle tebe témata, která se ve hře řeší, blízká i lidem ve střední Evropě?

Ve hře se řeší témata, která přesahují geopolitické sféry a míří k podstatě člověka, proto si

myslím, že hra může fungovat skvěle také v Česku.

Co pro tebe symbolizují iglů a Aljaška?

Prostor úniku. Prostor, do kterého je možno se schovat... Prostor, po němž všichni občas tolik vnitřně toužíme. Pripomíná mi to příběh slavného amerického trampa, který znaven životem ve velkoměstě – po absolvování Yaleu – odjel hledat klid do hor a národních parků a posléze právě na Aljašku. Avšak zastihla jej zlá zima a on ve svých 27 letech umírá na otravu špatným ovocem. Nalezl klid, který hledal a po kterém tolik toužil?

Měl jsi jako dítě nějaký oblíbený úkryt?

Ano, byla to skříň se starým oblečením. Dokázal jsem se v ní mezi hromadou moly prolezlého oblečení schovat tak hluboko, že mě celý den nikdo nedokázal nalézt.

Od DAMU jsi již režíroval celou řadu různých divadelních žánrů. Není pro tebe formát inscenovaného scénického čtení nudný?

V žádném případě! Miluji ten rychlý proces, který nabízí hlavně setkání s novými, inscenačně neověřenými texty.

Co musí mít scénické čtení, aby dokázalo diváka strhnout?

V prvé řadě je to poutavý text, poté schopní herci. Pro mě jako pro režiséra je ale vždy třeba najít správnou inscenační formu. Tedy hrát věc tak, aby texty hercům v rukou nepřekážely, ale byly opodstatněným a důmyslným prvkem v kontextu celého divadelního tvaru. Je o tom napsáno mnoho dobrých knih... Nejradši mám tu od Danieley Jobertové.

Ve hře se střídá realita a snovy svět (fantazie). Je podle tebe jasně dané, co se hrdinům stalo a co ne?

Myslím, že to ve hře jasně dané není.

Měl jsi rád filmy s Chuckem Norrisem a Bruceem Lee?

Upřímně – nikdy jsem tomu nepropadl. Za to mám rád film Kill Bill. Ale dost jsem vyrůstal na absurdních vtipcích o Chucku Norrisovi. Ty mně spíš ale přiblížily chápání absurdního divadla než kung-fu.

Před časem měla v tvé režii v Liberci premiéru Pucciniho Tosca. Liší se výrazně zkoušení opery od činohry?

V opeře je třeba organizovat větší kolos lidí. Kromě operních sborů přibývá do procesu i další těleso – a tím je orchestr. Po aranžovácích zkouškách přichází zkoušky orchestrální, ve kterých režiséra na jistý čas nahrazuje dirigent.

Výsledkem těchto zkoušek by mělo být spojení orchestru se zpěváky. Pak už přicházejí hlavní a generální zkoušky. Režirování opery však vnímám odlišné zejména v tom, že je hudebnou určen čas každé scény a do jisté míry i její atmosféra. V tom je opět činohra trochu náročnější, neboť je třeba hledat s herci temporytmus každé scény, tedy i její délku.

Je tvoje Tosca nějak posunuta do současnosti? Uchopena jinak?

Umělecké vedení divadla mě oslovilo s tím, že si přeji, abych v jisté míře následoval libreto. Z tohoto hlediska se nedopouštím žádného zásadního interpretačního posunu. Věřím ale, že jsme s inscenačním týmem dali příběhu Toscy nadstavbu a originální rámec. Ocítáme se v bezčasí a napříč celou inscenací pracuji s motivem malířských obrazů a rámu. Tedy s tím, do jaké míry je možné, aby příběh člověka skrze umění přežil svou smrt.

Tvoje absolventská inscenace byla Harlekýn je mrtvý – autorská černá groteska, která získala 3. místo v Ceně Evalda Schorma a dvě ceny na divadelním festivalu v Srbsku. Hru na principu commedie dell'arte jsi posunul do současnosti. V čem je pro tebe zajímavé autorské divadlo?

Autorské divadlo mi přijde výjimečné v tom, že na začátku stojí pouze ten konkrétní tvůrčí tým, který se pak podílí na celé inscenaci. V tom mají obrovskou a jedinečnou svobodu, protože není zapotřebí se o nikoho a nic opírat. To může být velkou výhodou, ale i možným prokletím...

Nedávno jsi zkoušel několik inscenací souběžně. Máš rád tento adrenalin?

Aby to bylo možné a únosné, považuji za důležité tvořit v kolektivu lidí, kterým věřím a kteří věří mně. V opačném případě by to bylo neúnosné. Byla to pro mě výzva, protože

jsem to zažíval poprvé a chtěl jsem zjistit, jaké to bude. Prakticky jsem se dostal do stavu, kdy jsem buď zkoušel, diskutoval o zkoušení, nebo spal. V jednom z divadel jsem bydlel a zkoušel, to druhé bylo tři minuty pěšky. V ledasčem se oba procesy doplňovaly, to bylo fascinující.

Byly to tyto tři ostravské inscenace: Agnetha volá SOS, Pěčko a Podoba věcí. Řekneš nám o nich více?

Agnetha volá SOS je dokumentární komedie o životě členů skupiny ABBA v devadesátí minutách. Pěčko dramatika Tomáše Vůjtky je absurdní groteska z porno světa, která mapuje pád jednoho umělecky ambiciózního porno režiséra na úplné dno. A Podoba věcí je na jednu stranu lehká komedie ze studentského prostředí a na druhou stranu chirurgická studie manipulace ve vztazích.

Do jakých dalších projektů ses v této sezóně ještě pustil?

Mám za sebou se studenty projekt Stopa, který vznikl pod hlavičkou instituce Paměti národa v Národní galerii k připomenutí obětí holocaustu. Poté jsem zkoušel autorský projekt souboru Ductus Deferens Blackout, který se s jistým groteskním nadhledem ptá, jak křehká je naše civilizace, když je vystavena krizi, jako je výpadek proudu. Ted' už pouze Iglu a pak zasloužený odpočinek...

Josefe, děkuji ti za čas a přeji, ať se ti daří!

LaN



SPONZOR POŘADU

GRAND FESTIVAL KOMEDIE 2026

ovládly NĚHA, MLADÝ FRANKENSTEIN a MEŠITA!

V pondělí 26. ledna jsme vyhlásili výsledky 26. ročníku Grand festivalu komedie (nástupce GRAND Festivalu smíchu) – prestižní přehlídky nejlepších komediálních inscenací, které vznikly v předšlém roce na jevištích českých profesionálních divadel.

Festivalová komise mezi nejzdařilejší komedie roku 2025 zařadila adaptaci kultovního rodinného seriálu **Arabela** v provedení souboru Klicperova divadla Hradec Králové, crazy komedii **Klíčovou dírkou** v podání uherskohradištského Slováckého divadla, legendární westernovou parodii **Limonádový Joe** Horáckého divadla Jihlava, komedii **Něha** o věčném sváru ženského a mužského světa z produkce pražského Divadla v Dlouhé, nekorektní komedii **Mešita** o kulturních válkách, kterou uvádí Národní divadlo Brno, a bláznivě komediální muzikál **Mladý Frankenstein** domácího souboru VČD. Soutěžní komedie hodnotila odborná porota, v níž letos usedli dramaturgyně festivalů pro děti

a mládež Karola Štěpánová z Divadla v Dlouhé, divadelní kritik a publicista Jan Kerbr, dramaturg Jiří Janků, působící v Divadle na Vinohradech a v Divadle F. X. Šaldy v Liberci, a recenzent Lukáš Dubský. Pohled mladé generace reprezentovala studentská porota ve složení Anuše Řehůřková a Lucie Blechová z brněnské JAMU, Zuzana Matějová z Masarykovy univerzity Brno a Adéla Černá z Univerzity Palackého v Olomouci. Své hlasy samozřejmě odevzdávali i sami diváci. Závěrečný Galavečer komedie s předáváním festivalových cen uváděli Daniela Brzobohatá s Jiřím Hábou. Slavnostní večer v posunutém přímém přenosu opět odvysílala Česká televize.

RaŠ



FOTO M. ŠPELDA

KOMEDIE ROKU 2025

Alfredo Sanzol / **NĚHA**

režie Martin Čičvák Divadlo v Dlouhé, Praha

NEJLEPŠÍ ŽENSKÝ HERECKÝ VÝKON

KLÁRA OLTOVÁ v roli Královny
Esmeraldy v komedii **NĚHA**
režie Martin Čičvák
Divadlo v Dlouhé, Praha

NEJLEPŠÍ MUŽSKÝ HERECKÝ VÝKON

JOSEF PEJCHAL v roli Dr. Fredericka
Frankensteina v komediálním muzikálu
MLADÝ FRANKENSTEIN
režie Petr Gazdík
Východočeské divadlo Pardubice

CENA ODBORNÉ POROTY

Mel Brooks – Thomas Meehan
MLADÝ FRANKENSTEIN
režie Petr Gazdík
Východočeské divadlo Pardubice



KOMEDIE DIVÁKŮ 2025

Mel Brooks – Thomas Meehan
MLADÝ FRANKENSTEIN
režie Petr Gazdík
Východočeské divadlo Pardubice



CENA STUDENTSKÉ POROTY

Martin Glaser – Olga Šubrtová
MEŠITA
režie Martin Glaser
Národní divadlo Brno

CENA ZA NEJLEPŠÍ REŽII

MARTIN GLASER za režii komedie **MEŠITA**
Národní divadlo Brno



CENA GENIA SMÍCHU 2026

IVA JANŽUROVÁ
za komediální mistrovství, v němž se
lehkost smíchu snoubí s hlubokým
hereckým citem

26. ročník Grand festivalu komedie, zařazeného mezi výjimečné akce projektu **Pardubičtí tahouni**, se konal pod záštitou ministra kultury ČR Oty Klempe, hejtmana Pardubického kraje Martina Netolického, primátora města Pardubice Jana Nadrchala a prezidenta Herecké asociace Ondřeje Kepky. RaS

FESTIVALOVÉ OHLÉDNUTÍ NA FOTOGRAFIÍCH MICHALA KLÍMY



↑ UŽ ZAHÁJENÍ FESTIVALU SE NESLO V KOMEDIÁLNÍM DUCHU, KDY SE NA JEVIŠTĚ SEŠLI ŘEDITEL DIVADLA PETR DOHNAL S „NÁHODNOU KOLEMJDOUNČÍ“ LUDMILOU MECERODOVOU, LETOŠNÍ „DÁMOU Z PLAKÁTU“.



↑ ROLE KMOTRA DRUHÉ SOUTĚŽNÍ KOMEDIE SE S NOBLESOU SOBĚ VLASTNÍ ZHOSTIL REŽISÉR RADOVAN LIPUS, CHYSTAJÍCÍ PŘÁVĚ V PARDUBICÍCH INSCENACI FREDERICK.



↑ FESTIVALEM ŽILA I MALÁ SCÉNA VE DVOŘE, KTERÁ NABÍZELA DOPROVODNÝ PROGRAM, V NĚMŽ SE PŘEDSTAVILO I OLOMOUCKÉ DIVADLO TRAMTARIE S ROMANTICKOU KOMEDIÍ DON JUAN V NEW YORKU.



↑ FESTIVALOVÉ DIVÁKY PŘIJELA POZDRAVIT TAKÉ PETRA ŠPALKOVÁ, JEJÍŽ MANŽEL MILOSLAV TICHÝ BYL NĚKOLIK LET V PARDUBICKÉM ANGAŽMÁ. NA JEVIŠTĚ JI DOPROVDIL GALANTNÍ LADISLAV ŠPÍNĚR.



↑ ELIŠKA JECHOVÁ NA JEVIŠTĚ UVEDLA LUCII ŠTĚPÁNKOVOU, KTERÁ NA NAŠICH PRKNECH ZAČÍNALA SVOU KARIÉRU, A NAVRÁT DO VČD TO BYL VELMI MILÝ A DOJEMNÝ!



↑ V RÁMCÍ DOPROVODNÉHO PROGRAMU JSME DVAKRÁT ZAPLNILI I POEDIUM V KLUBU, KDE SVÉ PÍSNĚ ZAZPÍVALI NAŠ NOVÝ KOLEGA JAN VÁPENÍK A JEHO KAMARÁD, HUDEBNÍK OLDŘICH BOHADLO.



↑ FESTIVAL JE NEJEN O DIVADLE, ALE TAKÉ O PŘÍJEMNÝCH SETKÁNÍ – OPĚT PO ČASE SE VE VČD POTKALI LADISLAV ŠPINER, PARDUBICKÁ RODAČKA KLÁRA OLTOVÁ A ŘEDITEL VČD PETR DOHNAL.



↑ POZVÁNÍ NA FESTIVAL V ROLI KMOTŘENKY POSLEDNÍ SOUTĚŽNÍ KOMEDIE PŘIJALA TAŤJANA MEDVEČKÁ, KTEROU NA JEVIŠTĚ DOPROVODIL JEJÍ SPOLUŽÁK Z DAMU ZDENĚK RUMPIK.



↑ ZÁVĚREČNÝM GALAVEČEREM KOMEDIE TENTOKRÁT PROVEDLI VTIPNÁ A POHOTOVÁ DANIELA BRZOBOHATÁ A BEZPROSTŘEDNÍ JIŘÍ HÁBA.



↑ DIVÁCKOU CENU PŘEDÁVAL ŘEDITEL SPOLEČNOSTI EOP DISTRIBUCE KAREL ČIPERA REŽISÉROVI MLADÉHO FRANKENSTEINA PETRU GAZDÍKOVÍ A HERCŮM JOSEFU PEJCHALOVÍ A LADISLAVU ŠPINEROVI.



↑ CENU GENIA SMÍCHU 2026 PŘIJÍMALA IVA JANŽUROVÁ PŘÍMO Z RUKOU PREZIDENTA HERECKÉ ASOCIACE ONDŘEJE KEPKY.



↑ DĚKOVNÁ ŘEČ HERCŮ KLÁRY OLTOVÉ A MIROSLAVA ZAVIČÁRA ZA HLAVNÍ CENU FESTIVALU PRO KOMEDII NĚHA DIVADLA V DLOUHÉ.

Více fotografií naleznete na www.grandfestivalkomedie.cz.

FESTIVAL očima odborné poroty

Šestadvacátý ročník pardubické přehlídky divadelní zábavy, který se uskutečnil od 19. do 26. ledna, potvrdil, že komedie dnes neznamená jen jeden konkrétní žánr, ale nabízí široké spektrum přístupů, poetik a témat. Právě tato rozmanitost byla jedním z hlavních důvodů toho, že festival změnil svůj název a letos se poprvé prezentoval jako Grand festival komedie.

Odborná porota letos pracovala ve čtyřčlenném složení a jejími členy byli: dramaturgyně Divadla v Dlouhé Karola Štěpánová, divadelní kritik a publicista Jan Kerbr, redaktor portálu i-divadlo.cz Lukáš Dubský a předseda poroty Jiří Janků, dramaturg Divadla na Vinohradech a Divadla F. X. Šaldy v Liberci. Všichni její členové se shodli na tom, že výrazným kladem přehlídky byla žánrová pestrost. Publikum mělo možnost vidět konverzační komedii, parodii, muzikál, dramatizaci známé seriálové předlohy i autorský text reagující na aktuální společenské dění. Takové rozpětí dobře ilustruje, že komedie není okrajovým ani „lehčím typem divadla“, ale plnohodnotnou součástí dramatického žánru, která může mít mnoho podob i funkcí.

Vedle titulů pracujících s osvědčenými komediálními principy se na festivalu objevily i inscenace, které humor využívají jako prostředek k reflexi dnešního světa. A právě toto kritérium bylo jedním z klíčových a hrálo významnou roli při odborném posuzování všech inscenací. Současně ale porota sledovala také komunikaci herců s publikem a schopnost přenést energii z jeviště do hlediště. Živá reakce obecnstva byla jedním z důležitých ukazatelů toho, že festival plní svou základní funkci – a je tedy místem setkání profesionálního divadla s diváky, kteří jsou ochotni přijmout různé formy humoru a nadhledu.



Některé inscenace sázely na řemeslnou jistotu, jiné na hravost či aktuálnost tématu, celek však působil kompaktně a dramaturgicky promyšleně.

Letošní Grand festival komedie tak porota vnímala především jako přehlídku otevřenou, pestrou a živou. Nešlo o hledání jediné „správné“ podoby komediálního žánru, ale o prezentaci různých cest vedoucích k pobavení publika, ale současně i k zamýšlení nad současným stavem světa. Právě tato pluralita přístupů se ukázala jako největší hodnota letošního ročníku a je jistě dobrým příslibem do dalších let.

Jiří Janků, předseda odborné poroty

FESTIVAL očima studentské poroty



Letošní Grand festival komedie sice změnil svůj název, ale latku kvality udržel stejně vysoko. Přehlídka vybraných komedií byla již tradičně velmi pestrá, plná citů, originality a samozřejmě humoru. Na prknech Východočeského divadla se střídaly žánry – od westernové parodie Limonádový Joe přes pohádkovou Arabelu až po muzikál Mladý Frankenstein. Každé z šesti představení přineslo jinou dynamiku, každé si našlo své diváky a rozesmálo zaplněné hlediště.

Pro nás, studentskou porotu, nebylo vůbec jednoduché rozhodnout o vítězi. Po dlouhých debatách jsme nakonec ocenili komedii Mešita z Národního divadla Brno. Inscenace nás strhla svou odvahou, netradičním zpracováním a tím, jak trefně reaguje na současná témata. Celý festival provázela skvělá atmosféra a my si jen přejeme, aby se i příští ročník nesl v podobně uvolněném a pohodovém duchu.

Zuzana Matějová
předsedkyně studentské poroty

S NEJ REŽISÉREM GFK MARTINEM GLASEREM

Když jsem vybírala komedie na 26. ročník Grand festivalu komedie, pro nedostatek času a příležitosti jsem musela zhlédnout komedii Mešita ze záznamu generální zkoušky, tedy bez publika. Takže v hledišti nikdo, žádná odezva, ticho. I přes absenci diváckého smíchu jsem byla velmi potěšená a pobavená, seděla jsem sama doma s počítačem a svobodně se z plna hrdla smála. Ihned jsem byla přesvědčená, že tato inscenace mezi šest nejlepších komedií roku rozhodně patří!

A pak během festivalu jsem si sedla do hlediště našeho divadla a vychutnala si způsob, jakým naše publikum reagovalo. Pozorně, s úsměvem na tváři, s výbuchy smíchu, ba i ječením. Byl to moc hezký zážitek. A jak to viděl MARTIN GLASER, autor textu, režisér a ředitel Národního divadla Brno v jedné osobě?

Tvá komedie Mešita získala v Pardubicích Cenu studentské poroty i Cenu za nejlepší režii, ale také velmi výrazné body u diváků – koneckonců sám jsi mohl vidět a slyšet jejich ohlasy. Je to i v domácím divadle pokaždé takový úspěch, anebo záleží na publiku?

Ta reakce je vždy velmi pozitivní, ale proměňuje se reprízu od reprízy. Někdy vnímáme, že to je smích „na první dobrou“, jindy že je publikum vnímavější a reaguje na sofistikovanější narážky. Ale chystali jsme tu inscenaci tak, aby se mohl smát každý s otevřenou myslí. Pravda ovšem je, že

zvlášť po volbách cítíme, že v některých pasážích divákům smích dojde, protože si uvědomují, že nás realita dobehá, nebo dokonce svou nehorázností předbíhá.

Na inscenaci ses podílel jako autor (spolu s Olgou Šubrtovou) i režisér. Stalo se během zkoušení, že režisér uhnul nebo poopravil autorskou koncepci? Vyvíjel se text během práce s herci? My jsme si tentokrát dopřáli luxus „předčtené“ zkoušky. →

Dali jsme se hercům vřanc a půl roku před začátkem zkoušek jsme se s nimi potkali nad průběžnou textovou verzí a požádali je o přečtení, abychom si ověřili, co funguje a co ne. Samozřejmě jsme pak dělali drobné korekce i během zkoušení, ale to už nebyly zásadní situační věci, spíš hra s jazykem, s rytmem, který je pro každou komedii klíčový. A ve finále jsme – díky razanci naší dramaturgyně i dramaturgující spoluautorky – provedli docela razantní proškrtání, abychom ještě zvýšili spád textu. To je něco, co já jako režisér nemám rád, ale nakonec jsem věděl, že mě k tomu dramaturgie přesvědčí.

Text Mešita „mapuje současné kulturní války, přičemž se nestaví na žádnou stranu názorového spektra a kritizuje fanatismus obou vyhraněných pólů, ať už jde o „dezoláty“ na straně jedné, nebo hyperkorektní strážce morálky na straně druhé“ – to jsem se dočetla v jedné recenzi. Je to tak?

Já jsem bytostně přesvědčený, že divadlo nemá předkládat divákům pravdy, ale klást otázky. Zní to sice jako fráze, ale myslím, že našim úkolem není někoho poučovat. Spíš zneklidňovat, vyvádět z rovnováhy, odhalovat nečekané úhly pohledu. A je jedno, jestli prostřednictvím vážného dramatu, nebo tím, že diváká rozesměješ, aby si vzápětí uvědomil, že by se tomu asi moc smát neměl.

V inscenaci podle mě není moc postav, se kterými bych se jako divák ztotožnila. Možná režisér. Dramaturgyně je vysloveně záporná postava, herci jsou rozhádání, názorově neukotvení... Byl to záměr?

My jsme při psaní rozdávali všem, padni, komu padni. Režisér v naší hře je taky pěkně samolibý panáček, ředitel trochu ňouma, který má svou funkci o něco raději než divadlo, o které se má

starat. A dramaturgyně vylezla takhle nesympaticky z potřeby dramatického děje. Přitom já mám dramaturgyně a dramaturgy velmi rád, je to pro mě klíčová profese při vzniku inscenace. My jsme s Olgou (ŠUBRTOVOU – POZN. RED.) při psaní v jistých fázích poměrně precizní a racionální. Po dlouhých diskusích pilujeme scénosled, abychom věděli, odkud kam jdeme. Přitom se objevují možnosti konkrétních situací a dramaticky nebo komediální potenciál jednotlivých postav. A pak, když máme tuhle pevnou osnovu nebo mapu, začneme svobodně psát, a jak se do toho noříme, tak se občas stane, že se vynoří úplně nečekané možnosti, jako by cosí psalo v jistých chvílích za nás.

Dostávali jste se do diskusí s herci, když jste hru zkoušeli?

Přece jen na jevišti stojí herci různých generací a jejich občanské postoje mohou být velmi rozdílné. My jsme to psali na tělo našim hercům, což je velká výhoda, když je autor předem nalaďený na ty, kteří vdechnou jeho postavám duši. Přestože máme na různé věci odlišné názory, tak v tom podstatném se shodneme. A navíc právě proto, že ve hře jsou slyšet hlasy napříč názorovým spektrem, je to během zkoušení hodně bavilo. Přiznám se, že jsme se během zkoušek

smáli tak, že jsem měl obavu, aby se nenaplnilo to divadelnické pořekadlo, že když je smích na zkouškách, zní pak v hledišti jen ticho. Ale protože během zkoušek nastala i ta nepříjemná fáze, kdy to, co doteď fungovalo, přestane být vtipné a musí se to znovu nahodit, postavili jsme celý tvar tak, že teď funguje na každé repríze naprosto spolehlivě jako vychytaný hodinový strojek. A to dokonce i mimo domácí jeviště, což mne potěšilo velmi, protože nám někteří kritici předpovídali, že to lokální usazení znemožní přenos kamkoliv mimo Brno.

A nakonec – kritika se neomezuje jenom na vedení divadla, ale sahá dál. Stalo se to někdy, že ti nadřízený orgán zasahoval do práce?

To se bohužel stane čas od času každému divadelnímu řediteli. Když se třeba vystudovaný technik začne radit s dramaturgií nebo marketingem, tak je to úsměvné. Horší je, když přijdou ty skutečné ideové střety – třeba že bychom něco vůbec neměli uvádět nebo že bychom měli uvolnit jedno z našich divadel soukromému kolegovi. To pak úsměv mrzne na rtech, i přes vyhranou bitvu zůstávají hluboké rány, které se pak ještě dlouhé roky propisují do vzájemné spolupráce. Ale takový je život... **JaU**

↓ CENU ZA NEJLEPŠÍ REŽII PŘEVZALA ZA M. GLASERA DRAMATURGYNĚ NDB B. GREGOROVÁ Z RUKOU L. ŠMIDBERSKÉ Z NADACE LR, FOTO M. KLÍMA





M. SIKOROVÁ V ROLI INGY S J. PEJCHALEM A L. ŠPINEREM V MLADÉM FRANKENSTEINOVÍ, FOTO J. HROMÁDKO

ZPĚVANKA SIKORKA

Herečce **MARTINĚ SIKOROVÉ** v divadle většinou nikdo neřekne jinak než Sikorka. A když ji zaslechnu propěpávat na chodbě, jak jde kolem mojí kanceláře, vždycky si vybavím princeznu Zpěvanku ze známé filmové pohádky. K následujícímu rozhovoru pro *Sezónu* jsme se sešly začátkem února, tedy v době přípravy inscenace *Frederick*, kterou Martina výjimečně nezkouší. V divadle jsme měli čerstvě za sebou *Grand festival komedie* i jeho závěrečný galavečer, v němž Martina coby Inga z úspěšného muzikálu *Mladý Frankenstein* účinkovala, a dokonce i přebírala ocenění. A jelikož naše nová muzikálová komedie získala ceny dohromady tři, je jistě v pořádku, když se k ní s Martinou také ještě vrátíme.

Martinko, máš teď „volno“. Samozřejmě to neznamená, že nic neděláš – hraješ, připravuješ se na každé představení, udržuješ se v kondici jako zpěvačka. Ale i tak máš trochu víc volného času než obvykle. Je to znát? Jak ho trávíš?

Je to určitě znát. Přesně jak říkáš. Mám daleko víc času se v klidu připravit na to, co potřebuju. →

A taky dohnat resty, které při zkoušení vznikají. A dostanu se třeba i ke čtení.

Tvoje poslední premiéra před Vánoci byla ovšem velké sousto, Mladý Frankenstein dal zabrat nám všem, ale stálo to za to. S režisérem Petrem Gazdíkem ses pracovní nečetkala poprvé. Hrála jsi ve všech třech muzikálech, které u nás inscenoval, v Kvítku z horroru dokonce hlavní ženskou roli. Co tě na spolupráci s ním baví? Je pro tebe vždy přínosná?

Pro mě je to vzácné, cenné, nevím, jak to říct, prostě to nejlepší na celém zkoušení – jeho vize herectví. Tak prostého, přirozeného, čistého. Jako by se tam

nic nedělo. Petr má navíc i přesné způsoby, jak ti cestu k takovému hezkému „hraní nehraní“ přiblížit. To je pro mě to nejcennější a ta námaha za to stojí. A doufám, že se jeho iniciativa v mé práci zhodnotí. Moc si toho vážím, že nám vedení divadla dopřává takové skvělé režiséry, mezi které právě Petr rozhodně patří.

Role Ingy vyžaduje zkušenou a vynikající zpěvačku a zároveň herečku, která je zdatnou komičkou i tanečnicí. Tvého mimořádného výkonu si všimla i odborná porota Grand festivalu komedie. Co pro tebe při práci na roli bylo nejtěžší?

Jé, děkuju moc. No, nejtěžší jsou asi začátky, kdy se máš začít učit text nebo když máš první choreografickou zkoušku. To mám velkou chuť se vztekat. Je to jako

s tím průměrem s krávou, kterou celou naráz prostě nesníš... Tohle přirovnání mám moc ráda. Vidím před sebou celou krávu a přijde mi obrovská. Dneska už ale vím, že je potřeba se nadechnout a postupně ji prostě rozporcovat.

Žánr komedie je výsostným uměním. Co je podle tebe pro herce při hraní komedie nejzajímavějším pravidlem?

Petr nám pořád opakuval, ať se hlavně nesnažíme vyřábět nějakou srandu. Protože – a to asi nebudu říkat nic, co všichni dávno nevědí – nejvíce se smějeme lidem, kteří se tak moc snaží vyřešit svou situaci, plně zaujati tím, co momentálně tak moc potřebují, že právě tím jsou nejvtipnější.

Možná, že to všichni víme, ale je potřeba si to stále opakovat, humor se prostě hrát nesmí. Spolu se svými kolegy z Frankensteinu – Pepou Pejchalem a Láďou Špinerem – jsi vystupovala na galavečeru Grand festivalu komedie. Před kamerami jsi vykopla hned začátek večera svou sólovou písní, během níž se laureát nejlepšího mužského hereckého výkonu festivalu nechá mlčky svěst. Obdivovala jsem tvoji odvahu, navíc před kamerami ČT. Bylo zapotřebí si ji dodávat, nebo jsi to tak vůbec necítila?

Jestli to myslíš v rámci toho svádění (SMÍCH), tak to už mě divadlo naučilo, tam už asi problém nemám, to v „civilu“ jsem mnohem stydlivější. A jasně, měla jsem staženou prdku, protože prostě televize... Ale na druhou stranu tuhle písničku jsem zpívala už tolikrát, že jsem se vlastně možná bála méně než při jiných ročnících, kdy jsem danou píseň zpívala třeba úplně poprvé.

Takže intimní scény na jevišti pro tebe nejsou náročné? Ve Frankensteinovi je to jasná nadšázka, ale například ve Vánoci je to s Pepou Láskou čirá vášeň, která vypadá z pohledu diváka naprosto suverénně.

↓ JAKO KRÁLOVNA ELIŠKA V NOCI NA KARLŠTEJNĚ, FOTO J. SEJKORA



No, tak líbací scéna s Pepou ve Váňovi je pravda ještě trochu něco jiného. (SMÍCH) Teď už to беру úplně v pohodě. Ale při zkoušení jsem myslela, že se propadnu studem. Když jsme měli scénu zkoušet poprvé, Jaro (VIŇARSKÝ, CHOREOGRAF – POZN. RED.) nám ukázal, jak by chtěl, aby to vypadalo. Popadl mě a já jsem se celou cestu, co se mnou na zkušebně „házel“ z místa na místo, doslova prosmála. Pak jsem Pepovi jen tak potichu stranou řekla, jak obrovsky se stydím a že vůbec nevím, co mám dělat. No, a on to nějak vzal od svých rukou. Prostě ta scéna začala, myslím, že jsem snad i zavřela oči, a na jedinou byla hotová. (SMÍCH) Jako ta scéna. Sakriš! (SMÍCH) Hledám vhodné slovo, ale nenacházím ho! Však mi rozumíš...

Jo a už tě nebudu dál trápit, zeptám se na něco jednoduššího: Jak se cítíš po náročném, ale úspěšném představení?

Třeba právě po Frankensteinovi? Vybitá, nebo nabitá?

Šťastná. Že jsem věřila tomu, co dělám. Že mě to bavilo. A většinou to u takových představení vypadá, že to baví i diváky. To je prostě prima.

Jaké jsi na Frankensteina zaznamenala odezvy od přátel a rodiny?

Moc krásné. Nadšené.

Jaká role z těch osmi, které v současnosti hraješ, je tvůj neoblíbenější?

No, mám teď opravdu hezké role. Nejoblíbenější? Asi fakt Inga. Ale taky Jelena. A taky Eliška v Noci na Karlštejně.

Jsi taková naše zpěvanka – zpíváš na zkušebnách a chodbách divadla, předpokládám, že i doma, zkrátka prozpěvuješ si, kudy chodíš. Co nejraději zpíváš?

Muzikál. (ÚSMĚV)

Muzikál je tvoje láska, když jezdíš za divadlem, většinou je to na muzikály. Co zajímavého jsi v poslední době viděla? A na co se těšíš v rámci naší jarní studijní cesty tentokrát do Londýna?

Když já jsem snad od New Yorku na ničem nebyla, šmankoty. No, mám na Londýn nějaké tipy. Třeba Back to the Future, a pokud budu mít odvahu, tak i Stranger Things.

Já myslím, že odvaha je nezbytná – pro divadlo i pro život. Martinko, díky za rozhovor a přeju ti spoustu dalších krásných (nejen) muzikálových zážitků na jevišti, ale třeba i v hledištích.

ANZH

↓ COBY JELENA V INSCENACI VÁŇA,
FOTO J. HROMÁDKO



KUNĚTICKÁ HORA

již nabízí letní
představení



POHLED NA SCÉNU NOCI NA KARLŠTEJNĚ, FOTO J. SEJKORA

V pondělí 2. února jsme spustili předprodej vstupenek na letošní představení na naší letní scéně na Kunětické hoře. Shánět místa na tituly pod širým nebem s takovým předstihem, navíc když počasí ještě neláká na večerní posezení pod hvězdami, by se mohlo zdát předčasně, ale až přijdou slunné dny s teplými nocemi, může být na koupi vstupenek už pozdě, neboť o pleněrová představení je již nyní poměrně velký zájem, který s blížícím se létem jen narůstá.

Sérii předprázdninových večerů na Kunětické hoře zahájí pohádka bratří Grimmů **KOCOUR V BOTÁCH**. Pohádkový muzikál o rozmazleném kocourovi Mikym, který se musí vydat do světa dělat dobré skutky, nejmladším divákům odehrají herci Docela velkého divadla z Litvínova. Představení s chystaným překvapením před začátkem se uskuteční v neděli **24. května** od 10.30 hodin.

Po dětském titulu se do tohoto magického prostoru pod hradem navrátí (už pošesté a letos naposledy!) oblíbená hudební komedie pro celou rodinu **NOC NA KARLŠTEJNĚ** s hostujícím Petrem Štěpánkem v roli Karla IV. a Martinou Sikorovou coby jeho ženou Eliškou. Ikonický muzikál podle

stejnomeného filmu Zdeňka Podskalského zde inscenoval režisér Petr Novotný. Známé hity z pera Karla Svobody a Jiřího Štaidla jako Lásko má, já stůňu, Do věží, Když mám tekutou révu a další se na Kunětické hoře rozeznají pouze třikrát, a to **28.–30. května**.

Přestože ani druhý titul nebude na Kunětické hoře novinkou, věříme, že si své diváky opět najde. Po předloňské exteriérové premiéře na hradní scéně znovu uvedeme pohádkovou komedii **S ČERTY NEJSOU ŽERTY**. Adaptaci slavné filmové pohádky o mladém mlynáři Petrovi, kterého chamtivá macecha Dorota Máchalová málem připraví o mlýn i celý majetek po rodičích, nastudoval také režisér Petr Novotný. V hlavních

rolích vás potěší Štěpán Pospíšil v roli Petra a Jiří Hába coby čert Janek, kteří zde se svými kolegy vystoupí **4.–6. června**.

Novinkou na Kunětické hoře bude originální zpracování Erbenovy **KYTICE**, kterou režisérka Janka Ryšánek Schmiedtová se skladatelkou, zpěvačkou a výtvarnicí Vladivojnou La Chiou slibují připravit jako velkolepou hudebně-vizuální show. „Zapomeňte na kolonku povinná, to znamená nudná školní četba a představte si fantaskní svět legend našich předků, kde láska, zrada, smrt a přírodní zákony i nadpřirozené síly splývají v jeden velký strhující příběh,“ láká na novou inscenaci dramaturgyně Anna Zindulková Hlaváčková. Premiérový víkend je naplánován na **19.–21. června**, reprízy pak na **25.–28. června** a **1.–4. července**.

Kouzelné večery na hradní vyhlídce jsou svou jedinečnou atmosférou zcela výjimečné a neopakovatelné, přijďte si je s námi užít!

RaS

Přijďte si jen tak zaHAPKAt!

Hned první březnový den nás čeká na Malé scéně ve dvoře recitál písní Petra Hapky s hravým názvem **Jen si tak zaHAPKAt**, který pilně připravují Petra Janečková a Ladislav Špíner ve spolupráci s klavíristou Radkem Škeříkem. A protože Láďa měl zrovna plné ruce práce hlavně se zkoušením titulní role ve *Frederickovi*, položila jsem pár otázek Petře, abyste věděli, na co konkrétně se můžete těšit a jak hudební večer, který bude zároveň natáčen a streamován na sociálních sítích, bude probíhat.

Z hudebních pořadů, které s Láďou vytváříte, se už stává tradice, máte za sebou Vzpomínku naHá jako poctu Haně Hegerové, před rokem a půl to byly Šlitroviny, letos se pouštíte do pořadu věnovanému hudebnímu skladateli a bohémovi Petru Hapkovi, jenž by loni oslavil 80. narozeniny a od jehož smrti uplynulo 10 let. Co bylo hlavním impulsem, že jste si pro letošní recitál vybrali právě jeho?

Impulsem pro vznik prvního hudebního pořadu bylo úmrtí Hany Hegerové. S Láďou jsme ji měli moc rádi a chtěli jsme si na ni zavzpomínat jejími písníčkami. Oslovili jsme kolegy a ti v naprosté většině přikýkli. A tak vznikly Vzpomínky naHá. Všechny nás to moc bavilo, a tak už jsme vyhlíželi téma na další vzpomínkový večer. Volba byla jasná – Jiří Šlitr – 100 let od narození a 55 let od úmrtí. A vznikl další pořad, který nás všechny moc bavil. Už při posledních Šlitrovinách jsme diskutovali o tom, na koho dalšího zavzpomínáme. Padalo více jmen, ale najednou Láďa nebo Radek Škeřík vyslovili to jméno Petr Hapka, a bylo jasno. Tolik nádherných a poetických šansonů a písní k filmům...

V pořadu opět vystoupí většina členů našeho hereckého souboru, předpokládám, že zůstanete věrní osvědčené kompozici, zaujmete role moderátorů, a kromě písní si diváci poslechnou i nějaké informace o Petru Hapkovi, je to tak?

U Hany Hegerové jsme spíše informovali o tom, co divadlo chystá, protože to bylo za covidu a mohli jsme jen streamovat. U Šlitrovin už jsme propojovali životopisné informace s vtipnými historkami. A já doufám, že u Petra Hapky to bude podobné – trochu vzdělat, ale hlavně pobavit.

Jak jste vybírali písně do programu?

Vždy, když oslovíme kolegy, je to s tím, ať si sami vyberou i píseň, kterou budou zpívat. A když si nevědí rady, dáme jim pár tipů.

Hudební doprovod jako vždy obstará skvělý klavírista a muzikant Radek Škeřík.

Jaké bude tentokrát složení živé kapely?

Kapela je v podstatě stejná jako u Šlitrovin: Radek Škeřík – klavír a akordeon, Martin Hájek – kontrabas, Martin Votava – bicí a asi vypomůže i kolega Honza Vápeník s kytarou.

A ještě na závěr se zeptám – pořad se jmenuje Jen si tak zaHAPKAt. Kdo z vás tento název vymyslel? Zní hravě a možná i trochu napovídá, že by večer mohlo dojít i k nějakému drobnému tanečku.

My si tak s Láďou vždy povídáme, tříbí to myšlenky, začnou se hrnout nápady, doplňujeme se, ale ta finální verze názvu byl Láďův nápad. Taneční součást necháváme na jednotlivých kolezech, ale myslím, že se všichni soustředíme na to, abychom co nejlépe interpretovali hlavně ty nádherné písně.

AnZH

↓ P. JANEČKOVÁ, FOTO J. SEJKORA



Z DRAMATURGICKÉHO ARCHIVU

Vzhledem k nedávno ukončenému Grand festivalu komedie a touze ještě chvíli zůstat u zábavy a legrace jsme se v našem obsáhlém archivu probírali složkami s komediálními tituly, které by v březnu měly nějaké výročí a které by si i po letech zasloužily alespoň krátkou připomínku. A padl nám do oka šanon s materiály k inscenaci textu **Woodyho Allena ZAHRAJ TO ZNOVU, SAME**, od jejíž premiéry uplyne 22. března už pětatřicet let!

Komedii o tom, co dělat, když vás opustí žena, v Pardubicích režírovala **Jana Kališová**, která s Východočeským divadlem spolupracovala poměrně často, její posledním režijním opusem u nás byl Slaměný klobouk v roce 2002. Hlavní roli hrál **Jiří Untermüller**, jenž byl na počátku 90. letůch v angažmá VČD, a dokonce zde i režíroval – Kat a blázen (1990).

Woody Allen patří k žijícím klasikům. Je znám především jako scenárista a filmový režisér, méně se však ví, že je také úspěšným dramatikem a spisovatelem. Hra Zahraj to znovu, Same, kterou nejenom napsal, ale také v ní účinkoval, měla premiéru 12. února 1969 a stala se broadwayským hitem, dosáhla na 453 repríz! V hlavních rolích se společně s Woody Allenem představili Diane Keaton a Anthony Roberts. A Allen, Keaton i Roberts si svoje role zopakovali také ve slavné filmové verzi z roku 1972.

Hlavní hrdina komedie Zahraj to znovu, Same, věčný outsider Allen Felix je filmovým publicistou, který právě zažívá osobní krizi – opustila ho životní partnerka a on hledá nový životní balanc. Pomáhají mu nejen reální přátelé, ale i vymyšlené filmové postavy a fiktivní situace, k nimž si vymýšlí scénáře. Hra plná neodolatelně komických situací a osobitého allenovského humoru směřuje k jedinému poznání – naše sny se splní, až když se přijmeme takoví, jací jsme...

RaS



↑ PAVEL LIŠKA (DICK CHRISTIE) A JIŘÍ UNTERMÜLLER (ALLAN FELIX), ZA NIMI LÍDA VLÁŠKOVÁ



↑ PETR HÜBNER (HUMPHREY BOGART) A JIŘÍ UNTERMÜLLER



↑ STANISLAVA ŠŤASTNÁ (SHARON, GINA, VANESSA, ...)



↑ LÍDA VLÁŠKOVÁ (LINDA CHRISTIE) A PAVEL LIŠKA
FOTO KAREL MEISTER

OPONA VČD SE ZVEDÁ I NA SOCIÁLNÍCH SÍTÍCH



L. KŘÍČENSKÁ A B. SECKÁ HALÁK

Pardubické divadlo je už 116. sezónu pevnou součástí kulturní mapy regionu. Diváci ho znají především jako místo živého setkávání s uměním. V posledních letech se však jeho působení stále výrazněji přesouvá také do digitálního prostoru. Vedle klasických forem propagace – brožury, letáky či tiskové zprávy – se sociální sítě staly důležitou částí divadelní propagace. Jsou takovou další „scénou“, na níž vypráví divadlo svůj příběh.

VČD je nyní na **Facebooku**, **Instagramu**, **TikToku** i **YouTube**. Sledující našeho divadla zde nenajdou jenom strohé informace, ale mají možnost nahlédnout prostřednictvím fotografií a krátkých videí do zákulisí zkoušek připravovaných inscenací i do života divadelního souboru. Jednou z výhod sociálních sítí

je i jejich velký dosah a rychlost přenosu informací, například k divákovi mohou snáze doputovat informace o změně nebo zrušení představení či mimořádné akci. Sám, když se chystám někam do divadla, vždy kontroluji jeho sítě, abych pak nestál před divadlem nepřijemně překvapen tím, že cesta byla zbytečná.

Výraznou roli v online prezentaci VČD hraje Instagram. Od minulé sezóny vychází pravidelně **Instagramový vlogisek**, jehož hlavní tváří se stal herec **Jiří Hába**. Tento vlog má za cíl sledujícím představit, jaké akce, premiéry, derniéry je v následujícím měsíci čekají. Aby to ale nebyl jenom nudný výčet informací, vzniká ke každému natáčení takový mini scénář. Pokud jste již nějaký vlog zhlédli, určitě víte, že každý díl je tematicky uchopený. Vychází z poetiky aktuálních inscenací, které jsou na repertoáru Východočeského divadla. Takže online divák se lehce seznámí například s výtvarnou stránkou dané inscenace. Do této chvíle vznikly Vlogy, které se opíraly o inscenaci Bang, Mladého Frankensteina a Volání rodu. Nápadů a inscenací na další díly máme ještě spoustu, takže se máte, doufám, na co těšit.

Na první pohled by se mohlo zdát, že práce na sítích není nijak náročná. Pravda ale nemůže být vzdálenější. Aby všechny informace, příspěvky, komentáře byly aktuální, je potřeba tomu věnovat spoustu času. A kdo za touto mravenčí prací u nás v divadle stojí? Jsou to dvě damy – **LENKA KŘÍČENSKÁ** a **BARBORA SECKÁ HALÁK**. Lenka ve Východočeském divadle působí již od roku 2012 a kromě sítě má na starosti mimo jiné také pronájem naší Malé scény ve dvoře. Takže pokud byste si rádi tento multifunkční prostor pronajali, Lenka je tou pravou osobou. Bára má k našemu divadlu také blízko. Od dětství je členkou Mladého divadelního studia LAIK, zahrála si i v řadě inscenací Východočeského divadla. Lenku i Báru jsem krátce vyzpovídal... ➔

Kde hledáte inspiraci?

BÁRA: Inspiraci většinou cíleně nehledám. Spíš ke mně přichází sama. Vždy mám nějaké téma, o které se mohu opřít, například GFK, ples, vlog nebo propagaci, a následně si k němu dělám brainstorming, nejčastěji na papír. Poslední dobou trávím na sociálních sítích možná až nezdravé množství času, takže inspirace ke mně často přichází i podvědomě. Když je potřeba, ráda se podívám na zahraniční divadla, která jsou o něco známější než Východočeské divadlo, a sbírám inspiraci tam. Co se týče grafiky a vizuální stránky je pro mě velkým pomocníkem Pinterest.

LENKA: U Barči. (SMÍCH)

Proč je podle vás důležité, aby byly kulturní instituce na sociálních sítích?

BÁRA: Sociální sítě nemohou nahradit osobní zážitek z divadelního představení, ale mohou diváky přivést blíže k divadlu. Fungují jako pozvánka, ochutnávka i prostor pro diskusi. V době, kdy je naše pozornost tříštěna mnoha podněty, je důležité připomínat, že divadlo má stále co nabídnout. Právě ono má jedinečnou schopnost předávat naše kulturní bohatství a zároveň se citlivě dotýkat aktuálních témat, která řeší současná společnost. Byla by proto škoda neoslovit více lidí, když je to v našich silách.

LENKA: Protože je to určitě trend. Všichni scrollují, tak musíme být vidět i tam.

Máte nějaké vize do budoucna?

BÁRA: Sociální sítě v divadle jsou zatím takové miminko, ale věřím, že se blýská na lepší časy. Ráda bych se do budoucna více opřela o divadelní příběhy, protože těch je divadlo plné nejen na jevišti, ale i mimo něj. Chtěla bych tyto vedlejší příběhy více přenášet na sociální sítě, ať už půjde o proces vzniku inscenace, příběh konkrétního herce nebo práci lidí v zákulisí – jako jsou zvukaři, osvětlovači

či technické složky. Cílem je umožnit divákům nahlédnout do krásného světa za oponou. Zároveň bych ráda přispěla k tomu, aby se divadlo dostalo k širšímu publiku a oslovilo nové diváky, kteří si k němu teprve hledají cestu.

LENKA: Nápadů pár v šuplíčku máme, tak snad je na co se těšit!

Jste samy za sebe na sociálních sítích aktivní?

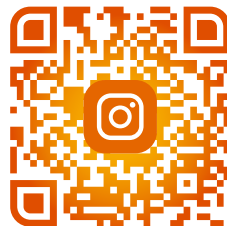
BÁRA: Ano, jsem, i když už ne tolik jako dříve. Protože jsou sociální sítě mojí prací, jsem ráda, když od nich mohu mít doma alespoň občas odstup. Někdy mě to ale přepadne a přidám příspěvky podle nálady a momentálního rozpoložení. Svůj soukromý účet vnímám především jako deníček vzpomínek, kam si ukládám momenty, které si chci uchovat a nechci na ně zapomenout.

LENKA: Jsem na Instagramu, ten je pro mě pořád hodně o fotkách, a to mě baví, protože ráda fotím, takže tam jsem aktivní, ale jinde už moc nejsem.

Jak říká Bára, sociální sítě nemohou nahradit osobní zážitek z představení. A já dodávám – naštěstí. Mohou však diváky přivést blíže k divadlu. Online prostor s tím reálným se mají vzájemně doplňovat a obohacovat se. Přijměte pozvánku do našeho virtuálního prostoru. Sledujte nás a sdílejte s námi divadelní příběhy. LaN



vcd.pardubice



[@vcddivadlo](https://www.instagram.com/vcddivadlo)

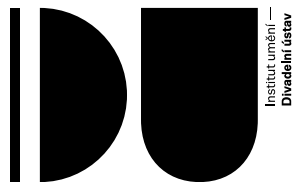
27. BŘEZEN = SVĚTOVÝ DEN DIVADLA

Národní střediska Mezinárodního divadelního ústavu již od roku 1962 slaví 27. března jako SVĚTOVÝ DEN DIVADLA. Jeho smyslem a cílem je vést divadelníky na jevištích i obecnstvo v sálech k zamyšlení nad posláním a úlohou divadla.

Při této příležitosti je každoročně vyzvána význačná divadelní osobnost, aby se podělila o své úvahy o divadle a souladu mezi národy. Vzniklé Mezinárodní poselství se následně překládá do více než dvaceti jazyků a 27. března předčítá pro desítky tisíc diváků před představeními

v divadlech po celém světě. Mimochodem v roce 1994 toto provolání sepsal také Václav Havel. Autor letošního poselství ještě nebyl před uzávěrkou březnového čísla Sezóny uveřejněn, jeho jméno ale jistě naleznete na webu Divadelního ústavu www.idu.cz.

Svátku divadla předchází **Světový den divadla pro děti a mládež**, který se slaví **20. března**, a **Světový den loutkového divadla**, jenž připadá na **21. března**. RaS



GRAND

Zážitek z místa, nejen z nákupu

JE

Nové restaurace a kavárny

ZPĚT

Tři butikové sály CineStar



Nové módní značky

Vlastní parkovací dům

GRAND

PARDUBICE

grand-pardubice.cz



VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
☎ 466 616 411 🌐 [www/vcd.cz](http://www.vcd.cz)
📍 VCD.PARDUBICE 📷 VCDIVADLO

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
PONĚLÍ – ÚTERÝ 10.00 – 18.00
STŘEDA – ČTVRTEK 10.00 – 17.00
PÁTEK ZAVŘENO
☎ 466 616 432 / 466 616 402
✉ OBCHOD@VCD.CZ

VEČERNÍ POKLADNA
☎ 466 616 430

HROMADNÉ OBJEDNÁVKY
LUDMILA KONVALINOVÁ
☎ 724 142 828
✉ OBCHOD@VCD.CZ

PŮJČOVNA KOSTÝMŮ
JAROSLAVA KREJČOVÁ
ČTVRTEK 15.00 – 17.00
☎ 466 616 423 / 602 405 379

DIVADELNÍ KLUB
☎ 602 528 752
PONĚLÍ – ČTVRTEK 11.00 – 23.00
PÁTEK 11.00 – 00.00
SOBOTA 16.00 – 00.00
NEDĚLE 16.00 – 22.00

GENERÁLNÍ PARTNER VČD



PRVNÍ HLAVNÍ PARTNER VČD



VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VČD



PARTNEŘI VČD



MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VČD



ZŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE